

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 947/5 Prot.

Tiranë, më 31. 05. 2026

V E N D I M

Nr. 237, Datë 31. 05. 2026

Mbështetur në nenet 32 dhe 33, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar ¹, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi² mori në shqyrtim ankesën nr. 124 Regj., datë 15.05.2026, e subjektit ankues znj. V. V., kundër Kryetarit të Këshillit të Qarkut Vlorë, z. E. M., dhe Drejtores së Financës, Zhvillimit Ekonomik dhe Social të Këshillit të Qarkut Vlorë, znj. A. H., me pretendimin për diskriminim “për çdo shkak tjetër”³.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Në ankesën e paraqitur pranë Komisionerit pala ankuese ndër të tjera shpjegon se: *Unë V. V., paraqes pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi këtë ankesë për viktimizim nga ana e Z. E. M., Kryetar i Këshillit të Qarkut Vlorë, dhe Znj. A. H., Drejtore e Drejtorisë së Financës, për veprime dhe mosveprime të ndërmarra ndaj meje në vendin e punës pas paraqitjes së ankesës sime nr. 46 Regj., datë 11.02.2026, dhe pas ushtrimit nga ana ime të të drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të Ligjit nr. 10221/2010.*

Ankesa e tanishme është e pavarur nga ankesa origjinale dhe nga Vendimi nr. 106, datë 22.04.2026, i Komisionerit. Viktimizimi përbën figurë juridike autonome, ekzistenca e të cilit nuk varet nga vërtetimi i diskriminimit origjinal, fakt i pranuar shprehimisht nga teksti i nenit 3, pika 17, të LMD-

¹ Në vijim do t'i referohemi me akronimin LMD.

² Në vijim do t'i referohemi me akronimin KMD ose si Komisioneri.

³ *Me çdo shkak tjetër, ankuesja ka pretenduar se veprimet dhe mosveprimet e ndërmarra ndaj saj kanë ardhur si pasojë e paraqitjes së ankesës për diskriminim pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi.*

së. Më datë 11.02.2026, kam paraqitur pranë Komisionerit ankesën nr. 46 Regj., kundër Z. E. M., dhe Znj. A. H., me pretendim diskriminimi, veçimi dhe viktimizimi në vendin e punës.

Më datë 06.03.2026, gjatë trajtimit të ankesës pranë Komisionerit, kam njoftuar Këshillin e Qarkut Vlorë dhe kam vënë në dijeni Komisionerin për Mbrojtjen nga Diskriminimi mbi ushtrimin e të drejtës sime sipas nenit 15, pika 4, të LMD-së, pra ndërprerjen e përkohshme të punës me ruajtjen e pagës, për aq kohë sa është e nevojshme të mbrohem nga diskriminimi. Më datë 22.04.2026, Komisioneri ka dalë me Vendimin nr. 106 për konstatimin e mosdiskriminimit. Vendimi më është komunikuar më 27.04.2026 dhe ndodhet aktualisht në afatin 45-ditor të ankimit gjyqësor. Vendimi nuk është i formës së prerë.

Pas këtij vendimi, Këshilli i Qarkut Vlorë ka ndërmarrë një sërë veprimesh që përbëjnë viktimizim, të cilat parashtrohen në vijim.

Mospagimi i pagës së muajit prill 2026. Paga ime e muajit prill 2026 nuk është paguar, pa asnjë akt formal administrativ që ta arsyetojë mospagimin, pa asnjë komunikim paraprak dhe pa asnjë procedurë të rregullt. Vendimi mbi pagat e punonjësve kalon drejtpërdrejt nën kompetencën e Znj. A. H., në cilësinë e Drejtores së Drejtorisë së Financës, dhe miratohet nga Z. E. M., si titullar i institucionit. Mospagimi i pagës shkel drejtpërdrejt vetë nenin 15/4 të LMD-së, fjalia e të cilit presupozon shprehimisht pagesën gjatë ushtrimit të të drejtës (përmes mekanizmit të kthimit të pagës pas vendimit të formës së prerë, nëse diskriminimi nuk vërtetohet).

Shkresa nr. 1212 Prot., datë 08.05.2026. Me këtë shkresë jam njoftuar zyrtarisht për mungesat në vendin e punës dhe më është kërkuar të paraqes “akt, vendim apo dokument tjetër justifikues që të përligjë mungesën”. Shkresa e shpërfill plotësisht njoftimin tim të datës 06.03.2026 mbi ushtrimin e nenit 15/4, sikur ai akt të mos ekzistonte. Shkresa është nënshkruar nga Z. E. M., pra nga vetë subjekti kundër të cilit kam paraqitur ankesën origjinale për diskriminim dhe viktimizim.

Përgjigjja ime e protokolluar pranë Këshillit të Qarkut Vlorë nr. 1212/01 Prot., datë 11.05.2026. Me këtë shkresë i jam përgjigjur Z. M., duke i sqaruar bazën ligjore të mungesës sime në vendin e punës. Konkretisht, kam shpjeguar: (i) që akti i cili përligj mungesat është vetë shkresa ime e mëparshme, me të cilën kam ushtruar të drejtën e parashikuar shprehimisht nga neni 15, pika 4, i LMD-së; (ii) që neni 15/4 është dispozitë me fuqi vepruese të drejtpërdrejtë, e miratuar nga Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, që nuk kërkon akt administrativ shtesë për t’u zbatuar; (iii) që Vendimi nr. 106, datë 22.04.2026, i Komisionerit, nuk është akt i formës së prerë dhe afati 45-ditor i ankimit gjyqësor ende nuk ka përfunduar; dhe (iv) që paga ime e muajit prill 2026 nuk është realizuar pa asnjë akt administrativ formal që ta arsyetojë këtë mosrealizim, në kundërshtim të hapur me nenin 15/4 të LMD-së.

Përmes kësaj shkrese, Z. M., u vendos në dijeni të plotë formale mbi bazën ligjore të mungesës sime dhe mbi shkeljen që përbënte mospagimi i pagës. Çdo veprim i mëtejshëm i ndërmarrë prej tij është realizuar me dijeni të plotë mbi këto fakte juridike, fakt që e ngre shkallën e fajësisë në veprimet pasuese.

Shkresa nr. 1212/02 Prot., datë 12.05.2026. Me këtë shkresë, përgjigjja ime e datës 11.05.2026 mbi ushtrimin e nenit 15/4 është refuzuar tërësisht. Konkretisht, shkresa: (i) cilëson ushtrimin tim të të drejtës si “shprehje vullneti për të ushtruar një mjet ankimi” pa fuqi juridike pezulluese; (ii) cakton afat 24-orësh për paraqitjen time në punë; (iii) paralajmëron shprehimisht fillimin e ecures disiplinore për “mungesë të pajustificuar”, e cila sipas legjislacionit për nëpunësin civil mund të arrijë deri në largim nga shërbimi civil; (iv) refuzon shprehimisht pagesën e pagës së prillit.

Shkresa është nënshkruar përsëri nga Z. E. M., Arsytimi ligjor: Neni 3, pika 17, i LMD-së përkufizon viktimizimin si “trajtim i disfavorshëm ose pasojë negative, që vjen si reagim ndaj një ankimi apo një procedimi, që synon zbatimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit, sipas parashikimeve të nenit 1 të këtij ligji, lidhur me pretendimin për diskriminim të ankuesit.” Të tre elementet e këtij përkufizimi janë të plotësuar në mënyrë të padysueshme:

Mospagimi i pagës mujore, kërcërimi me ecuri disiplinore me potencial largimin nga shërbimi civil, caktimi i afatit 24-orësh që shkel praktikën administrative normale, mohimi i të drejtës së dhënë drejtpërdrejt nga ligji antidiskriminim secili prej tyre dhe sigurisht të gjitha së bashku përbëjnë trajtim të disfavorshëm objektiv dhe të verifikueshëm.

Aktet datojnë pas paraqitjes së ankesës origjinale (11.02.2026), pas ushtrimit të nenit 15/4 (06.03.2026), dhe pas daljes së Vendimit nr. 106 (22.04.2026). Lidhja kohore midis akteve të institucionit dhe procedurës sime për mbrojtje nga diskriminimi është e drejtpërdrejtë dhe e papërrjeshtueshme. Shkresat nr. 1212 dhe nr. 1212/02 vetë e bëjnë subjekt të diskutimit pikërisht ushtrimin tim të nenit 15/4, pra reagojnë shprehimisht ndaj mjetit të mbrojtjes që më jep LMD-ja. Nuk ekziston asnjë shkak alternativ administrativ apo disiplinor që justifikon këto akte, përveç ushtrimit nga ana ime të mjeteve të mbrojtjes të dhëna nga LMD-ja. Subjekti i vetëm i shkresës nr. 1212/02 është ushtrimi im i nenit 15/4 dhe vlerësimi i institucionit mbi këtë ushtrim. Mospagimi i pagës është pasoja direkte e kualifikimit nga institucioni të mungesës si “të pajustificuar”, kualifikim ky që rrjedh tërësisht nga mosnjohja e nenit 15/4. Pra, lidhja shkakësore midis ushtrimit të të drejtës dhe trajtimit të disfavorshëm është e plotë dhe e provueshme nga vetë dokumentet e institucionit.

Aktet që përbëjnë viktimizimin, shkresat nr. 1212 dhe nr. 1212/02, si dhe miratimi i mospagesës së pagës, janë lëshuar nga Z. Ervis Monçka personalisht. Z. M., është pikërisht njëri prej dy subjekteve kundër të cilëve kam paraqitur ankesën origjinale për diskriminim dhe viktimizim. Vlerësimi i ligjshmërisë së ushtrimit tim të nenit 15/4, vlerësimi i mungesës si të pajustificuar dhe iniciativa për ecurinë disiplinore po merren nga personi që është palë në procedurën që ka prodhuar mjetet e mbrojtjes së ushtruara prej meje.

Kjo situatë është e ndaluar shprehimisht nga nenet 30, 31 dhe 32 të Kodit të Procedurave Administrative dhe nga Ligji nr. 9367/2005 “Për parandalimin e konfliktit të interesave në ushtrimin e funksioneve publike”. Vetë fakti që Z. M., nuk është abstenuar nga vendimmarrja mbi këto akte dhe nuk është aktivizuar asnjë mekanizëm institucional për shmangien e konfliktit të interesit, përbën dëshmi shtesë të natyrës viktimizuese të trajtimit.

Theksoj se viktimizimi përbën figurë juridike të pavarur dhe ekzistenca e tij nuk varet nga vërtetimi i diskriminimit origjinal. Vetë formulimi i nenit 3, pika 17, kërkon vetëm lidhjen me “një ankimim apo një procedim që synon zbatimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit”, pa kushtëzuar suksesin e atij ankimi. Pra, edhe pse Vendimi nr. 106 ka konstatuar mosdiskriminim (vendim ky aktualisht i ankueshëm), viktimizimi i parashtruar në këtë ankesë mbetet i pavarur, i ankueshëm dhe i konstatueshëm. Përkundrazi, pikërisht trajtimi që po marr pas Vendimit nr. 106 — refuzimi i të drejtave të mia ligjore, kërcënimi me largim, mospagimi i pagës — pasqyron pamundësinë e institucionit për të bashkëjetuar me ushtrimin legjitim të mjeteve të mbrojtjes që ligji më jep.

Bazuar në sa më sipër, kërkoj nga Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi:

1. Konstatimin e viktimizimit nga ana e Z. E. M., dhe Znj. A. H., në kundërshtim me nenin 3, pika 17, dhe me parimet themelore të Ligjit nr. 10221/2010;
2. Lëshimin e rekomandimit për pagesën e menjëhershme të pagës së muajit prill 2026 dhe garantimin e pagave rrjedhëse për muajt në vijim, deri në daljen e një vendimi të formës së prerë mbi pretendimin për diskriminim;
3. Lëshimin e rekomandimit për pezullimin e çdo ecurie disiplinore të nisur apo të paralajmëruar ndaj meje pas datës 11.02.2026, derisa të zgjidhet përfundimisht çështja me vendim të formës së prerë;
4. Lëshimin e rekomandimit që çdo vlerësim i mëtejshëm i marrëdhënies sime të shërbimit civil të mos bëhet nga personat ndaj të cilëve është paraqitur ankesa, për shkak të konfliktit të hapur të interesit;
5. Çdo masë tjetër që Komisioneri e gjykon të nevojshme për mbrojtjen e të drejtave të mia sipas LMD-së.

II. Ndjekja e procedurës për shqyrtimin e ankesës nga Komisioneri

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, parashikohet objekti i këtij ligji, duke u sanksionuar se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”.

Neni 7 i LMD-së, në pikën 1 të tij, parashikon se: “Çdo veprim apo mosveprim i autoriteteve publike ose i personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë apo privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta apo të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë apo grupe personash, përbën diskriminim”.

Bazuar në nenin 32/1/a të ligjit, Komisioneri ka kompetencë për të shqyrtuar shkeljet që i bëhen zbatimit dhe respektimit të parimit të barazisë në lidhje me këto shkaqe.

Përsa më lart, referuar nenit 33, të ligjit nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, ankesa përmban elementët e kërkuar nga ky ligj.

Gjatë shqyrtimit të kësaj ankese, Komisioneri ka marrë në shqyrtim vetëm ato çështje, që bëjnë pjesë në kompetencat e tij, të parashikuara nga LMD dhe që lidhen me pretendimin e ankuesit për diskriminim.

Në zbatim të parashikimeve ligjore, të përcaktuara në nenet 32 dhe 33, të ligjit nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi ka shqyrtuar çështjen duke ndërmarrë hapat si më poshtë:

- Me shkresën nr. 328/1 prot., datë 21.05.2026, Komisioneri iu drejtua z. E. M., znj. A. H., dhe Këshillit të Qarkut Vlorë duke kërkuar informacion në lidhje me pretendimet e paraqitura nga pala ankuese për viktimizim në marrëdhëniet e punës, ndër të cilat mospagimi i pagës së muajit prill 2026, trajtimi i mungesave në punë dhe veprime të tjera administrative.
- Me kërkesën e datës 26.05.2026, znj. V. V., i është drejtuar Komisionerit duke kërkuar saktësimin e objektit dhe ndarjen e dosjeve mes ankesës nr. 124 Regj. dhe ankesës nr. 46 Regj.
- Me njoftimin dhe kërkesën e datës 29.05.2026, znj. V. V., i ka kërkuar Komisionerit, në mënyrë urgjente, pezullimin e menjëhershëm të procedimit disiplinor dhe të seancës dëgjimore disiplinore të planifikuar nga Këshilli i Qarkut Vlorë për datën 05.06.2026.
- Me shkresën nr. 1379 prot., datë 08.06.2026, protokolluar pranë Komisionerit me nr. 328/14 prot., datë 10.06.2026, Kryetari i Këshillit të Qarkut Vlorë, z. E. M., depozitoi përgjigjen dhe kundërshtimet e tij ndaj pretendimeve për viktimizim, duke paraqitur kronologjinë faktike dhe dokumentacionin mbështetës.
- Me shkresën nr. 1380 prot., datë 08.06.2026, protokolluar pranë Komisionerit me nr. 328/15 prot., datë 10.06.2026, Drejtoresha e Drejtorisë së Financës, Zhvillimit Ekonomik dhe Social, znj. A. H., depozitoi përgjigjen e saj, duke kundërshtuar pretendimet për viktimizim dhe duke argumentuar se veprimet e ndërmarra kanë qenë pjesë e administrimit normal të marrëdhënies së shërbimit civil.
- Me email-in e datës 09.06.2026, i është kthyer përgjigje znj. V. V., duke sqaruar se ankesa nr. 124 Regj. dhe ankesa nr. 46 Regj., trajtohen në kuadër të të njëjtit shqyrtim administrativ, pasi ankesa nr. 46 Regj., lidhet vetëm me shkakun e pretenduar për viktimizim që rrjedh nga të njëjtat marrëdhënie juridike dhe rrethana faktike të paraqitura në ankesën nr. 124 Regj.
- Me email-in e datës 09.06.2026, ora 14:54, znj. V. V., i është drejtuar Komisionerit duke kërkuar informacion mbi ecurinë e ankesës nr. 124 Regj. dhe mbi ecurinë e kërkesave të datave 26.05.2026 dhe 29.05.2026.
- Me email-in e datës 09.06.2026, ora 15:23, i është kthyer përgjigje znj. V. V., duke sqaruar se ankesa nr. 124 Regj. ndodhet ende në fazën e shqyrtimit administrativ, se deri në atë

moment nuk ishte zhvilluar asnjë seancë dëgjimore dhe se nuk ishte marrë ende vendimmarrje përfundimtare.

- Me email-in e datës 09.06.2026, ora 15:58, znj. V. V., është përgjigjur, duke shprehur kundërshtimin ndaj karakterit të pjesshëm të përgjigjes së marrë dhe duke ngritur pretendime lidhur me ngushtimin e objektit të ankesës, heshtjen ndaj kërkesave të saj për pezullim dhe heshtjen ndaj parashtimeve të palëve të paditura.
- Me email-in e datës 09.06.2026, ora 16:29, është kthyer përgjigje përsëri znj. V. V., duke sqaruar objektin e shqyrtimit dhe marrëdhënien mes ankesës nr. 46 Regj. dhe ankesës nr. 124 Regj.
- Me email-in e datës 09.06.2026, ora 18:25, znj. V. V., i është drejtuar përsëri institucionit të KMD-së, duke kërkuar sqarim me shkrim.
- Me email-in e datës 11.06.2026, ora 9:17, i është përcjellë znj. V. V., shkresat nr. 1379 prot. dhe nr. 1380 prot., datë 08.06.2026, të Këshillit të Qarkut Vlorë, administruar pranë Komisionerit përkatësisht me nr. 328/14 prot. dhe nr. 328/15 prot., datë 10.06.2026, duke i njohur të drejtën për të paraqitur kundërshtimet e saj.
- Me shkresën e datës 15.06.2026, protokolluar pranë Komisionerit me nr. 328/16 prot., datë 17.06.2026, znj. V. V., depozitoi informacion shtesë në përgjigje të kërkesës së Komisionerit, duke specifikuar veprimet e pretenduara si viktimizuese të kryera nga secili prej subjekteve të ankimuar.
- Me email-in e datës 19.06.2026, ora 21:34, znj. V. V., i ka dërguar institucionit të KMD-së parashtimet dhe kundërshtimet e saj në lidhje me pretendimet dhe qëndrimet e paraqitura nga z. E. M., dhe znj. A. H., të protokolluara pranë Komisionerit me nr. 947/1 prot., datë 23.06.2026.

Bazuar në nenin 33/8 të Ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*⁴, të ndryshuar, dhe për të sqaruar të gjitha faktet dhe rrethanat e çështjes, Komisioneri, pasi vlerësoi kërkesën e pales ankues, caktoi datën 23.07.2026, ora 10:00, për zhvillimin e seancës dëgjimore dhe njoftoi palët me shkresën nr. 947/2 prot., datë 29.06.2026.

Seanca dëgjimore u zhvillua në datën e caktuar, në praninë e palës ankuese, znj. V. V., si dhe të palëve të ankuara, z. E. M., Kryetar i Këshillit të Qarkut Vlorë, dhe znj. A. H., Drejtoreshë e Drejtorisë së Financës, Zhvillimit Ekonomik dhe Social pranë Këshillit të Qarkut Vlorë.

Gjatë seancës dëgjimore, palët i qëndruan parashtimeve, pretendimeve dhe argumenteve të paraqitura prej tyre gjatë shqyrtimit administrativ, duke konfirmuar qëndrimet e shprehura në shkresat dhe parashtimet e depozituara në dosjen e çështjes. Në mënyrë të veçantë, gjatë seancës dëgjimore u evidentua fakti se pagesa e pagës së ankuses ishte kryer deri në momentin në të cilin Komisioneri ishte shprehur me Vendim përfundimtar nr.106, datë 22.04.2026, lidhur me ankesën nr.46, datë 11.02.2026.

⁴ Neni 33/8, ligji nr. 10221/2010 *“Për mbrojtjen nga diskriminimi”*: *“Kur e sheh të përshtatshme, komisioneri zhvillon një seancë dëgjimore publike dhe fton palët dhe çdo person tjetër të interesuar.”*

III. Vlerësimi i fakteve dhe provave të grumbulluara nga Komisioneri gjatë procesit të shqyrtimit të çështjes.

A. Lidhur me trajtimin e padrejtë dhe më pak të favorshëm.

Gjatë shqyrtimit të ankesës dhe ndjekjes së procedurës hetimore, Komisioneri në përputhje me parashikimet ligjore ka kërkuar informacionin e nevojshëm dhe dokumentacionin mbështetës, lidhur me çështjen në fjalë, në mënyrë që të mund të vlerësonte me objektivitet pretendimin e ankuesit për diskriminim në formën e viktimizimit, ardhur si shkak i ankesës së saj për diskriminim pranë punëdhënësit.

Komisioneri ka përmbushur kërkesat e parashikuara në Kodin e Procedurave Administrative, edhe sa i takon dhënies së ndihmës efektive, gjë e cila është përcaktuar në nenin 10, të tij: *“Organi publik siguron që të gjitha palët dhe persona të tjerë të përfshirë në procedurë të jenë në gjendje të ndjekin dhe të mbrojnë të drejtat dhe interesat e tyre ligjorë në mënyrë sa më efektive dhe të lehtë të jetë e mundur. Ai i informon palët mbi të drejtat dhe detyrimet e tyre, përfshirë të gjithë informacionin e lidhur me procedurën dhe i paralajmëron ato për pasojat ligjore të veprimeve ose mosveprimeve të tyre”*.

LMD në nenin 32, pikën 2, të tij ka përcaktuar qartë këtë detyrim, duke cituar se: *“Të gjitha institucionet publike dhe subjektet private janë të detyruara të mbështesin Komisionerin, duke i dhënë informacionin që i nevojitet dhe duke i garantuar aksesin në informacion në përmbushjen e detyrave të tij”*.

Nga ana e Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi janë marrë të gjitha masat që subjektet kundër të cilëve është bërë ankesa të vihen në dijeni për ankesën e bërë dhe u janë ofruar mundësitë që të japin shpjegime, informacion dhe dokumentacion provues mbi pretendimet e ngritura nga subjekti ankues.

Sa më sipër, për të vlerësuar pretendimin për diskriminim të parashtruar nga ankuesja, në radhë të parë Komisioneri do të vlerësojë nëse ajo i është nënshtruar ndonjë trajtimi të padrejtë dhe më pak të favorshëm, i cili të jetë motivuar pikërisht nga paraqitja e ankesës së saj për diskriminim.

Nga këqyrja e analizimi i pretendimeve, dokumentacionit, si dhe nisur nga kronologjia e ngjarjeve dhe fakteve rezulton se:

Znj. V. V., ka filluar punë pranë Këshillit të Qarkut Vlorë më datë 16.07.2025, në pozicionin e Specialistes për Zbatimin e Projekteve, pranë Drejtorisë së Financës, Zhvillimit Ekonomik dhe Social, me marrëdhënie shërbimi civil të rregulluar nga Ligji nr. 152/2013 “Për nëpunësin civil”, i ndryshuar.

Më datë 11.02.2026, ankuesja ka paraqitur pranë Komisionerit ankesën e parë, të regjistruar me nr. 46 Regj., kundër z. E. M., dhe znj. A. H., dhe Këshillit të Qarkut Vlorë me pretendimin për diskriminim, veçim dhe viktimizim në vendin e punës. Gjatë shqyrtimit të kësaj ankese, më datë 06.03.2026, ankuesja i ka njoftuar zyrtarisht Këshillin e Qarkut Vlorë dhe Komisionerin mbi

ushtrimin e së drejtës së parashikuar nga neni 15, pika 4, i LMD-së, pra ndërprerjen e përkohshme të ushtrimit të detyrës, me ruajtjen e së drejtës së pagës.

Më datë 22.04.2026, Komisioneri ka nxjerrë Vendimin nr. 106, duke konstatuar mosekzistencën e diskriminimit dhe duke çmuar, njëkohësisht, se kushtet e nenit 15, pika 4, nuk rezultojnë të plotësuara. Ky vendim iu komunikua ankueses më datë 27.04.2026.

Pas komunikimit të Vendimit nr. 106, rezulton se paga e ankueses për muajin prill 2026 nuk është shlyer dhe se, në vijim, janë shkëmbyer disa shkresa (nr. 1212 Prot., nr. 1212/1 Prot. dhe nr. 1212/2 Prot.) ndërmjet ankueses dhe z. E. M., të cilat trajtohen në hollësi më poshtë.

Në vijim, më datë 14.05.2026, ankuesja i është drejtuar Komisionerit me ankesën e dytë, të regjistruar me nr. 124 Regj., me objekt viktimizimin sipas nenit 3, pika 17, të LMD-së, e cila u protokollua edhe pranë Këshillit të Qarkut Vlorë si dokument hyrës me nr. 1380 Prot., datë 25.05.2026.

- Lidhur me pretendimin e ankueses për diskriminim në formën e viktimizimit, ardhur si pasojë e ankesës së saj për diskriminim dhe ushtrimin të së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të Ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010, “Për mbrojtjen nga diskriminimi”, të ndryshuar (në vijim “LMD”), sa i takon veprimeve/mosveprimeve të ndërmarra nga punëdhënësi, Komisioneri vëren se ky pretendim nuk qëndron dhe është i pabazuar, sipas arsytimit vijues:

Ankuesja pretendon se veprimet e ndërmarra nga Këshilli i Qarkut Vlorë, konkretisht moskryerja e pagës për muajin prill 2026, kërkesa për justifikimin e mungesave në detyrë, kërkesa për rikthimin në detyrë dhe paralajmërimi për fillimin e procedimit disiplinor, kanë ardhur si pasojë e ankesës së saj për diskriminim dhe e ushtrimit të së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të LMD-së.

Lidhur me këtë pretendim, Komisioneri vëren se, përpara vlerësimit të ekzistencës së viktimizimit, është e nevojshme të përcaktohet nëse ankuesja, në momentin kur njoftoi ushtrimin e nenit 15, pika 4, i plotësonte kushtet ligjore për ushtrimin e kësaj të drejte.

Neni 15, pika 1, i LMD-së i garanton çdo punëmarrësi të drejtën të ankohet te punëdhënësi, te Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi ose në gjykatë, nëse beson se ka pësuar diskriminim. Ndërkohë, pika 2 e këtij neni përcakton se, gjatë periudhës së shqyrtimit të ankesës, punëmarrësi ka të drejtë të vazhdojë punën sipas kushteve të kontratës, ndërsa pika 4 parashikon se, në rast se punëdhënësi nuk merr masa për të hetuar dhe për të zgjidhur ankesën për diskriminim, punëmarrësi që ka bërë ankesën ka të drejtë ta ndërpresë punën, pa humbur të drejtën e pagës, për aq kohë sa është e nevojshme për t’u mbrojtur nga diskriminimi.

Komisioneri vëren se, nga vetë formulimi i nenit 15, pika 4, të LMD-së, kjo e drejtë nuk mund të konsiderohet si një e drejtë që aktivizohet automatikisht vetëm nga paraqitja e një ankese për diskriminim ose nga kalimi i një afati të caktuar. Dispozita e lidh shprehimisht ndërprerjen e

përkohshme të punës me qëllimin e mbrojtjes së punëmarrësit nga diskriminimi dhe e kufizon atë *“për aq kohë sa është e nevojshme për t’u mbrojtur nga diskriminimi”*.

Për rrjedhojë, ushtrimi i kësaj të drejte kërkon ekzistencën e një situate konkrete, aktuale dhe objektivist të verifikueshme, në të cilën vijimi i punës do ta ekspozonte punëmarrësin ndaj vazhdimit ose përshkallëzimit të diskriminimit dhe ndërprerja e përkohshme e punës do të përbënte një masë të nevojshme dhe proporcionale për mbrojtjen e tij.

Në këtë kuptim, Komisioneri vlerëson se nuk mjafton vetëm fakti që punëmarrësi ka paraqitur një ankesë për diskriminim dhe ka deklaruar se do të ndërpresë punën. Punëmarrësi duhet të provojë se ekzistojnë rrethana konkrete që e bëjnë të nevojshme përdorimin e këtij mekanizmi të posaçëm mbrojtës. Pra, nevoja për t’u mbrojtur nga diskriminimi nuk mund të prezumohet vetëm nga paraqitja e ankesës, por duhet të rezultojë nga faktet dhe provat e administruara në çështje.

Ky vlerësim është në përputhje me qëndrimin e shprehur edhe nga Komisioneri në përgjigje nr.328/18 prot., datë 21.07.2026 të kërkesës së Këshillit të Qarkut Vlorë për asistencë dhe interpretim lidhur me nenin 15, pika 4, të LMD-së, sipas të cilit kjo dispozitë duhet të interpretohet në tërësinë e saj dhe si pjesë e një sistemi të unifikuar garancish për mbrojtjen efektive nga diskriminimi. Në këtë kuptim, e drejta e parashikuar në nenin 15, pika 4, lidhet me ekzistencën e një nevojë reale dhe objektive për mbrojtje dhe jo me një të drejtë automatike të punëmarrësit për të ndërprerë punën.

Në rastin konkret, rezulton se znj. V. V., ka paraqitur pranë Komisionerit, më datë 11.02.2026, ankesën nr. 46 Regj., me pretendimin për diskriminim ndaj z. E. M., dhe znj. A. H., si dhe, më datë 06.03.2026, ka njoftuar Këshillin e Qarkut Vlorë se do të ndërpriste përkohësisht ushtrimin e detyrës, duke iu referuar nenit 15, pika 4, të LMD-së.

Nga shqyrtimi i ankesës nr. 46 Regj. dhe provave të administruara në atë procedurë, Komisioneri, me Vendimin nr. 106, datë 22.04.2026, ka konstatuar mosegzistencën e diskriminimit dhe ka vlerësuar se nuk rezultonin të përmbushura kushtet për ushtrimin e së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të LMD-së.

Për rrjedhojë, në rastin konkret nuk rezulton e provuar ekzistenca e një situate diskriminuese që, në momentin e ndërprerjes së punës nga ankuesja, ta bënte këtë masë të domosdoshme për mbrojtjen e saj nga diskriminimi. Nuk rezulton gjithashtu që ankuesja të ketë paraqitur fakte dhe prova objektive të tilla që të demonstrojnë ekzistencën e një rreziku real, aktual dhe të individualizuar të vazhdimit ose përshkallëzimit të diskriminimit, nëse ajo do të vijonte të paraqitej në detyrë.

Për këtë arsye, Komisioneri vlerëson se në rastin konkret nuk kanë qenë të përmbushura kushtet materiale për ushtrimin e së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të LMD-së. Paraqitja e ankesës për diskriminim dhe njoftimi i punëdhënësit për ushtrimin e kësaj dispozite nuk mund të konsiderohen, në vetvete, të mjaftueshme për të justifikuar ndërprerjen e njëanshme të punës me ruajtjen e së drejtës së pagës.

Në vijim, lidhur me pretendimin për viktimizim, Komisioneri vëren se është e nevojshme të analizohet nëse veprimet e ndërmarra nga Këshilli i Qarkut Vlorë pas ankesës së ankueses kanë ardhur *për shkak* të kësaj ankese apo të ushtrimit të një të drejte të mbrojtur nga LMD-ja.

Sipas nenit 3, pika 17, të LMD-së, “viktimizimi” është trajtim i disfavorshëm ose pasojë negative që vjen si reagim ndaj një ankimi apo një procedimi që synon zbatimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit, sipas parashikimeve të nenit 1 të këtij ligji.

Nga ky përkufizim rezulton se, për konstatimin e viktimizimit, nuk mjafton vetëm ekzistenca e një trajtimi të pafavorshëm pas paraqitjes së ankesës. Duhet të provohet se ky trajtim ka ardhur si reagim ndaj ankesës ose procedimit për diskriminim, pra duhet të ekzistojë një lidhje shkakësore ndërmjet veprimit të mbrojtur dhe pasojës së pafavorshme.

Lidhur me këtë, Komisioneri vëren se, së pari, gjatë periudhës kur ankesa nr. 46 Regj., datë 11.02.2026, ishte në shqyrtim pranë Komisionerit, Këshilli i Qarkut Vlorë nuk rezulton të ketë ndërmarrë ndaj ankueses masën e moskryerjes së pagës për shkak të mungesës së saj në detyrë.

Konkretisht, nga dokumentacioni i administruar (*Listë pagesat të muajëve janar, shkurt, mars*) dhe nga sa u konfirmua gjatë seancës dëgjimore të datës 23.07.2026, rezulton se pagesa e ankueses nga Këshilli i Qarkut Vlorë, sipas shpjegimeve të dhëna nga ana e ky institucion është kryer deri në momentin e marrjes së Vendimit nr. 106, datë 22.04.2026, të Komisionerit.

Nga shqyrtimi i fakteve dhe provave të administruara gjatë procesit të shqyrtimit të ankesës, rezulton se ankuesja, më datë 06.03.2026, ka njoftuar Këshillin e Qarkut Vlorë për ndërprerjen e përkohshme të ushtrimit të detyrës, në referim të nenit 15, pika 4, të LMD-së. Nga listëpagesat e administruara rezulton se paga për muajt janar, shkurt dhe mars 2026 i është likuiduar rregullisht.

Sa i përket muajit prill 2026, rezulton se vendimi i Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi i është komunikuar Këshillit të Qarkut Vlorë më datë 22.04.2026. Duke qenë se, referuar legjislacionit në fuqi, paga e punonjësve likuidohet në fund të çdo muaji, në momentin e kryerjes së pagesës për muajin prill, institucioni kishte marrë dijeni për vendimin e Komisionerit, me të cilin nuk ishte konstatuar trajtim diskriminues. Për rrjedhojë, institucioni ka vlerësuar se nuk kishte bazë për vijimin e likuidimit të pagës për muajin prill.

Ky fakt është me rëndësi për vlerësimin e pretendimit për viktimizim, pasi tregon se, gjatë periudhës në të cilën ankesa për diskriminim ishte ende në shqyrtim dhe nuk ishte marrë ende qëndrim përfundimtar mbi ekzistencën e diskriminimit dhe përmbushjen e kushteve të nenit 15, pika 4, Këshilli i Qarkut Vlorë ka vijuar pagesën e ankueses.

Për rrjedhojë, nuk rezulton që punëdhënësi, gjatë kësaj periudhe, të ketë reaguar në mënyrë të pafavorshme ndaj ankueses për shkak të paraqitjes së ankesës së saj për diskriminim apo për shkak të njoftimit për ushtrimin e nenit 15, pika 4, të LMD-së.

Së dyti, situata faktike dhe juridike ndryshon pas marrjes së Vendimit nr. 106, datë 22.04.2026. Me këtë vendim, Komisioneri ka konstatuar mosekzistencën e diskriminimit dhe ka vlerësuar se nuk ishin përmbushur kushtet për ushtrimin e së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të LMD-së.

Pas këtij momenti, Këshilli i Qarkut Vlorë ka vijuar me veprime që lidhen me mungesën e ankueses në detyrë. Konkretisht, me shkresën nr. 1212 Prot., datë 08.05.2026, z. E. M., i ka kërkuar ankueses të paraqesë aktin, vendimin apo dokumentin tjetër justifikues për mungesat në punë. Pas përgjigjes së ankueses, të protokolluar me nr. 1212/1 Prot., datë 11.05.2026, me shkresën nr. 1212/2 Prot., datë 12.05.2026, i është kërkuar paraqitja në detyrë, duke u paralajmëruar edhe fillimi i procedimit disiplinor në rast të mungesës së pajustificuar.

Komisioneri vlerëson se këto veprime nuk mund të konsiderohen, vetëm për shkak të rendit kronologjik, si veprime hakmarrëse apo viktimizuese ndaj ankueses.

Në rastin konkret, ndërmjet paraqitjes së ankesës dhe veprimeve të ndërmarra nga punëdhënësi pas datës 22.04.2026 ekziston një rrethanë juridikisht dhe faktikisht relevante, konkretisht Vendimi nr. 106, datë 22.04.2026, me të cilin është përfunduar shqyrtimi administrativ i ankesës nr. 46 Regj. dhe është vlerësuar se nuk ekziston diskriminimi i pretenduar dhe se nuk janë përmbushur kushtet për ushtrimin e nenit 15, pika 4.

Për rrjedhojë, veprimet e Këshillit të Qarkut Vlorë pas këtij vendimi duhet të vlerësohen në raport me situatën e krijuar pas përfundimit të procedurës administrative dhe, konkretisht, me vijimin e mungesës së ankueses në detyrë, në kushtet kur Komisioneri kishte vlerësuar se nuk ishin përmbushur kushtet ligjore që justifikonin ndërprerjen e punës sipas nenit 15, pika 4.

Në këtë kuptim, kërkesa e punëdhënësit për justifikimin e mungesave, kërkesa për rikthimin në detyrë dhe paralajmërimi për fillimin e procedimit disiplinor janë të lidhura drejtpërdrejt me mungesën e ankueses në vendin e punës dhe me qëndrimin e shprehur në Vendimin nr. 106 lidhur me mosplotësimin e kushteve për ushtrimin e nenit 15, pika 4, dhe jo me faktin e paraqitjes së ankesës për diskriminim.

Në të njëjtën linjë, Komisioneri vlerëson se fakti që një veprim i punëdhënësit ka ndodhur pas një ankese për diskriminim nuk mjafton, në vetvete, për të provuar se ky veprim është ndërmarrë *për shkak* të ankesës. Për të arritur në një konstatim viktimizimi duhet të ekzistojë një vijueshmëri faktike dhe logjike ndërmjet ankesës si veprim i mbrojtur dhe trajtimit të pafavorshëm, e cila të mbështetet në fakte dhe indicie objektive.

Në rastin konkret, kjo vijueshmëri nuk rezulton e provuar. Përkundrazi, qëndrimi i Këshillit të Qarkut Vlorë lidhur me mungesën e ankueses dhe pagesën e saj ka ndryshuar pas marrjes së Vendimit nr. 106, i cili ka përcaktuar se kushtet për ushtrimin e nenit 15, pika 4, nuk ishin përmbushur.

Në këto kushte, nuk mund të konsiderohet se moskryerja e pagës së muajit prill pas njoftimit të vendimit të Komisionerit, kërkesa për justifikimin e mungesave apo kërkesa për rikthimin në detyrë

kanë ardhur si reagim ndaj ankesës për diskriminim. Këto veprime lidhen me një rrethanë të ndryshme dhe konkrete, atë të mungesës në detyrë pas përfundimit të procedurës administrative dhe pas vlerësimit të Komisionerit mbi mungesën e kushteve të nenit 15, pika 4.

Komisioneri vëren, gjithashtu, se veprimet e punëdhënësit lidhur me pagën, mungesat në detyrë, justifikimin e tyre ose përgjegjësinë disiplinore përbën një çështje që duhet të vlerësohet në kuadrin e rregullave që rregullojnë marrëdhënien e shërbimit civil dhe nuk mund të identifikohet automatikisht me diskriminimin.

Në këtë drejtim, Komisioneri çmon se vlerësimi i ligjshmërisë së veprimeve të punëdhënësit, përfshirë trajtimin e mungesave, pagesën e pagës dhe ndjekjen e procedurave disiplinore, duhet të dallohet nga vlerësimi nëse këto veprime përbëjnë viktimizim në kuptim të nenit 3, pika 17, të LMD-së. Në rastin konkret, vlerësimi i Komisionerit nuk lidhet me ligjshmërinë e veprimeve të ndërmarra nga punëdhënësi, por me ekzistencën ose jo të një lidhjeje shkakësore ndërmjet këtyre veprimeve dhe ushtrimit nga ankuesja të mjeteve të mbrojtjes të parashikuara nga LMD-ja.

Në këtë kuptim, edhe nëse do të pretendohet se ndonjë veprim i punëdhënësit lidhur me pagën, mungesat apo procedurën disiplinore është i paligjshëm ose i parregullt, kjo nuk do të mjaftonte, në vetvete, për konstatimin e viktimizimit. Për t'u konsideruar viktimizim në kuptim të LMD-së, paligjshmëria ose pafavorshmëria e trajtimit duhet të jetë e lidhur me një shkak të mbrojtur nga ligji, në këtë rast me faktin e paraqitjes së ankesës ose procedimit për diskriminim.

Në rastin konkret, nga faktet dhe provat e administruara nuk rezulton një lidhje e tillë shkakësore. Përkundrazi, rezulton se Këshilli i Qarkut Vlorë ka vijuar pagesën e ankueses deri në marrjen e Vendimit nr. 106 dhe vetëm pas përfundimit të shqyrtimit të ankesës ka vijuar me procedurat që lidhen me mungesat e saj në detyrë.

Sipas LMD-së, “*Viktimizimi*” është trajtim i disfavorshëm ose pasojë negative, që vjen si reagim ndaj një ankimi a një procedimi, që synon zbatimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit, sipas parashikimeve të nenit 1 të këtij ligji, lidhur me pretendimin për diskriminim të ankuesit.

Për rrjedhojë, Komisioneri vlerëson se vetëm përputhja kronologjike ndërmjet ankesës për diskriminim dhe veprimeve të mëpasshme të punëdhënësit nuk është e mjaftueshme për të arritur në konstatimin e viktimizimit, për sa kohë nuk rezulton e provuar një lidhje shkakësore ndërmjet veprimit të mbrojtur dhe trajtimit të pafavorshëm.

Në këto kushte, nuk rezulton se znj. V. V., i është nënshtruar një trajtimi të pafavorshëm si reagim ndaj ankesës së saj për diskriminim apo ndaj ushtrimit të së drejtës së parashikuar në nenin 15, pika 4, të LMD-së.

Komisioneri në përfundim vlerëson se nuk provohet se znj. V. V., i është nënshtruar një trajtimi të pafavorshëm në formën e viktimizimit, për shkak të ankesës së saj për diskriminim

apo ushtrimit të së drejtës sipas nenit 15 të LMD-së dhe, për rrjedhojë, nuk rezulton shkelje e dispozitave të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar.

PËR KËTO ARSYE:

Bazuar në nenet 32 dhe 33, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Konstatimin e mosdiskriminimit në formën e viktimizimit, të subjektit ankues, znj. V. V., në fushën e punësimit, nga ana e Kryetarit të Këshillit të Qarkut Vlorë, z. E. M., dhe Drejtores së Financës, Zhvillimit Ekonomik dhe Social të Këshillit të Qarkut Vlorë, znj. A. H.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta Tafa (BUNGO)